

961028-1

Rudolf Bultmann mluvil o potřebě demytologizace (resp. demytizace) novozákonní zvěsti. Dotkneme se toho také, neboť mým úkolem je říci také něco o kritice mýtů a mytologií. Rád bych však začal zdůrazněním naléhavé potřeby „defilosofizace“, tj. odfilosofičtění novozákonní zvěsti. O obojím platí to, co známe z Ježíšova výroku o

(Písek, 961028-1.)

961104-1

Jaspers mluví sice o tom, že dějiny něco předávají („was die Geschichte überliefert“ – *Einf. in die Philos.*, s. 94), ale to je nepřesné vyjádření: dějiny jsou výsledkem určitého typu „předávání“, a nejsou to dějiny samy, které něco předávají, ale lidé, kteří ustavují a formují tradici tím, že jedin předávají něco dalším. Ten způsob předání je ovšem základně důležitý, neboť předávání existuje i na úrovni ryze biologické, ba dokonce – aniž ovšem mluvíme o tradici – na úrovni fyzikální a chemické. Už Aristotelés rozpoznal obrovský význam, jaký má schopnost učit se a učit (vyučovat, poučovat) pro odlišení úrovně lidské třeba od úrovně (a formy) u hmyzu (např. včel). Jiná je ovšem situace u vyšších obratlovců: tam zdaleka není vše „od přírody“ ve smyslu „na základě genetické výbavy“, na základě instinktů apod., ale stále většího významu nabývá individuální zkušenost. To je zřejmé už

(Písek, 961104-2.)